

пёша му, и избива повечето отъ императорската войска, а самъ-си императорътъ едвамъ сполучилъ да са скрие въ Филипополь (Пловдивъ).

Българскыйтъ царь сетиъ са отправа за Солунъ, който и покори, а оттамъ тръгнѣ за кждѣ Морейя. Той бѣше стигнѣлъ до Термопили, когато Никифоръ — Уранъ, военачелникъ Василиевъ, проводилъ съ голѣма войска, напада нощемъ на Българытъ, и мнозина отъ тѣхъ избива. Въ туй нечаянно нападеніе са ранилъ и Самуилъ, който едвамъ сполучилъ да избѣгне наедно съ сына си Радомира и са върнѣлъ пакъ въ Българія (986). Въ този бой Българытъ изгубиха Драче или Дурацо (Дирахиумъ), който Самуилъ по-напредъ бѣше превзелъ и го бѣше предалъ подъ управлѣніето на зетя си *Асота* <sup>(18)</sup>. Казватъ, че Асотъ былъ сынъ на единъ гръцкый боевода и заробенъ отъ Българытъ; по нѣкой неговы качества, той са удостоилъ да стане зеть на Самуила, но като гркъ предалъ града съ околността му и послѣ отишелъ съ жена си въ Цариградъ, дѣто за награда получилъ отъ императора чина *магистръ*, велможа.

По онуй време императоръ Василий са рѣшилъ да превземе сичката българска земя, и съ този омыслъ той захванѣлъ 24-годишния бой, въ който сѣка година проваждалъ войска въ Българія. дѣто обиколи града Видинъ и го привзе слѣдъ 8-месѣчна обсада (1002). Тогазъ Самуилъ, намѣсто да гони императорскытъ войска въ Българія, той напада на Одринъ та го оплѣни, и оттамъ тръгнѣ за Скопія, за дѣто бѣше потеглилъ и Василий съ своитѣ войска, които са принудихъ да излѣзжъ отъ предѣлытъ на Българія. Тамъ близу до рѣката Вардаръ, двамата непріатели са посрѣщнѣжж, и Гръкоримлянытъ, като

---

(18) Самото име го показва за Гръкъ — *ἄσωτος*, блудный, расточителенъ.